

JOULUHUUTO 2017

JOULUHUUTO 2017

SISÄLLYS

3	Pääkirjoitus	22	#metassa2017
4	Puheenjohtajalta	24	Laulukierroksilla
5	Loimuavia terveisiä!	25	Hirvi ja taimijuhlat
6	Fuksihallitus esittäytyy	28	Keitä on kuusikauppiat?
9	Suosympiosum	31	Jouluhoroskooppi
12	Niin mikä Lucky-Luke?	32	Kysy Antero Vipuselta
13	Päivä Forstina	34	Joulunurkka
14	MyForin excu Italian lämpöön	36	Jahtivouti
17	Kaikkien Aikojen reissu!	38	Tiedottaja tiedottaa

KANSI Sini Salko

KESKIAUKEAMA Silvican Joulupukki

PÄÄTOIMITTAJA Meri Tuomainen

TAITTO Otto Saikkonen

MUU TOIMITUSKUNTA Sini Salko, Tarja

Anttila, Pirkka Peltonen, Olivia Kuuri-

Riutta, Elli-Noora Kampuri, Venla

Luttinen, Hiljahenna Tomminen, Venla

Kiviniemi ja Henri Jokinen

forstihuuto@gmail.com

TOIMITUSKUNNAN OSOITTEET muotoa

etunimi.sukunimi@helsinki

Forstihuuto on Metsäylioppilaat RY:n lehti, joka ilmestyy viisi kertaa vuodessa. Metsäylioppilas on Forstihuudon erikoisnumero.

Forstihuuto saa HYY:n järjestölehtitukea.

JULKAISIJA Metsäylioppilaat RY

PAINOPAIKKA Unigrafia

ISSN-L: 1459-9946

ISSN: 1459-9945

PÄÄKIRJOITUS

Viimeistä viedään. Niin se hyväkin aikanaan loppuu. Kaksi vuotta on mennyt lähes lentäen, vaikka opintorekisteri onkin jumahtanut (toissakesän) kesäaikaan. Välillä sitä miettii, olisiko ehkä voinut saada jopa sen sadan nopan rajan rikki, jos olisi käyttänyt edes osan Forstihuutoon uhratusta ajasta koulunkäyntiin. Tuskimpa. Se on kuitenkin kiva syyttää jotain muuta kuin laiskuutta tai saamattomuutta. Toisaalta, on tässä vielä aikaa. Silvicallekin saa helpommin jatkoasumisaikaa, kun (kandi) opinnot ovat vielä kesken määräajan koittaessa. Joten ei kun joulua juhlimaan!

Kellon lähestyessä aamukolmea haluaisin yhä kirjoittaa jotain merkittävää viimeiseen pääkirjoitukseeni. Voisin pohtia joulun ja forstiuden merkitystä. Näiden yhteinen punainen lanka tuntuu toisaalta hieman kaukaiselta, varsinkin kun Kuusikauppa on jo mainittu pariin otteeseen. Mikä joulun taiassa voisi olla kuin luotua forsteille? Joulun taiainomainen läheisyys ja yhdessäolo?

Tuskimpa, sillä heti kun viimeinen tentti on tehty, hurisuttavat forstit pois Helsingistä huikaten "Joulut!" pamauttaessaan kertsin oven kiinni. Entä antamisen ilo? Sitä voisi jo harkita, ainakin katsoessa laskareiden vastausten eteenpäin liikkumista. Kuitenkin parhaan vastauksen tähän kiperään pohdintaan antaa yllättäen lähteistä parhain ja luotettavin - Wikipedia. Wikipedia nimittäin kuvailee Joulupukin nuoruusvaiheita seuraavasti:

"Pukki vaelteli talosta taloon juoden tarjottuja alkoholijuomia. Hän saattoi pelotella lapsia ja olla humalassa. Joskus pukki myös jakoi lahjoja kilteille ja vitsoja tuhmille lapsille."

Tämä tarinahan on kuin suoraan laulukierroksilta! Metsäylioppilaat vaeltavat talosta taloon toivoen vanhempien kurssien tarjoavan juomista. Vastalahjaksi he pelottelevat ravintolan (lapsi)asiakkaita karmaisevilla lauluillaan, ja vielä jakavat Metsäylioppilas- lahjaansa (rahaa vastaan tosin). Ensi vuonna täytyy ottaa myös vitsat mukaan, jos joku kurssi on niin tuhma, ettei muista pitää laulajien nesteytyksestä huolta. Forstit eivät siis paitsi kunnioita joulun perinteistä upeinta - vaan juhlistavat sitä vielä inhottavimman kaamosajan keskellä! Se, jos mikä on puhdasta joulun- ja Forstihuudon henkeä.

Vielä kerran, ihania lukuhetkiä Huudon parissa ja kiitos kahdesta viime vuodesta, ootte kaikki ihania <3

Jatkakoon huuto elämäänsä Forstiuden puolesta puhujana vielä monta vuotta.

Meri Tuomainen
Päätoimittaja

PS. Mikäli haluatte jouluksi lomalle, kannattaa olla huipputuhma, sillä silloin Alankomaiden Zwarte Piet eli Musta Pekka tulee ja sieppaa mukanaan Espanjaan. Tämä vinkkinä niille, jotka unohtivat ostaa lentoliput lämpöön BlackFridaysta.

Kiitos, rakkaat forstit.

Kulunut vuosi, vuoden viimeinen opetusperiodi sekä allekirjoittaneen puheenjohtajakausi lähenevät kaikki loppuaan. Jäljellä on enää viime hetken paniikki - muun muassa siitä, kuinka saisin tiivistettyä vuoden fiilikset vihoviimeiseen puheenjohtajan palstaani. Etenkin, kun kirjoituksen deadline ilmoitettiin kaksi tuntia ennen sen umpeutumista.

Sain onnekseni puhuttua muutaman vuorokauden armonaikaa, mutta siitä huolimatta, oikeita sanoja tuntuu olevan vaikea löytää. Vuosi on nimittäin ollut melkoinen, ja varmasti yksi tähänastisen elämäni vauhdikkaimpia. Siihen on mahtunut paljon erilaisia haasteita, hieman hajoilua, mutta myös vähintään niiden edestä hienoja muistoja ja huipputyyppejä.

Hyppäsin hallitusvuoteni matkaan ilman tietoa siitä, mihin lopulta päätyisin. Onnekseni en joutunut lähtemään tuolle reissulle yksin, vaan sain seurakseni yksitoista loistotyyppiä! Matkaan on mahtunut mutkia, sekä niin yläkuin alamäkiäkin, mutta yhdessä olemme selvinneet niistä kaikista kunnialla. Ja koska pidän positiivisista sanoista, väitän meidän selvinneen jopa vallan loistavasti.

Vaikka olo on hieman haikea reissumme jo lähestyessä loppuaan, tunnen myös suurta onnellisuutta siitä, kuinka hienon seuran satuin saamaan ympärilleni. Puheenjohtajan tehtävä on helppo, kun ihmiset ympärillä tekevät sen helpoksi. Kiitos siis siitä ihanille hallitustovereilleni, kiitos huimalle määrälle talkooväkeä, jotka olette auttaneet meitä vuoden aikana, sekä tietenkin suuri kiitos kaikille teille rakkaat forstit, jotka saavuitte järjestämiimme tapahtumiin sekä tilaisuuksiin, ja joiden takia tätä hallitustyötä teemme!

Kiitos ja kumarrus, valtavasti onnea tulevaan uusille toimijoillemme, ja nähdään taas kertsillä!

**Terveisin,
Hiljahenna Tomminen, Metsäylioppilaat
ry:n puheenjohtaja**

Miten päästä oman alan töihin?

Avoin mieli ja reipas asenne auttavat ensimmäisen oman alan työpaikan saamisessa jo opintojen aikana! Ohessa on Loimun urapalvelupäällikkö Suvi Liikkasen kymmenen vinkkiä työnhaun avuksi niin valmistuville kuin oman alan kesätöitä etsiville:

1. Ota itsellesi työllistymissuunta jo opintojen aikana ja ryhdy seuraamaan alaa ja sen työmahdollisuuksia. Mieti myös vähintään vaihtoehto B.
2. Rakenna verkostoasi aktiivisesti ja pidä silmät auki hyödyllisten verkostoitumistapahtumien osalta.
3. Hanki työssä tarvittavia valmiuksia jo opiskeluaikana - hyödynnä yliopiston tarjontaa!
4. Muokkaa työnhakudokumentit ja LinkedIn-profiili kuntoon jo ennen työnhaun aloittamista. Muista hyödyntää liiton tai yliopiston urapalveluiden tarjoamaa apua!
5. Kun tapaat ihmisiä, kerro työnhaustasi tai pian alkavasta työpaikan etsinnästä. Monesta hakuun tulevasta paikasta voi kuulla etukäteen verkoston kautta.
6. Seuraa avoinna olevien työpaikkojen listauksia, esimerkiksi Loimun avoimet työpaikat. Sosiaalisen median kanavissa oleviin listauksiin täydennetään myös muita kuin hakukoneen löytämiä paikkoja.
7. Hae paikkaa ajoissa! Yrityksien haut voivat sulkeutua jo ennakkoon, jos hakemuksia katsotaan tulleen riittävästi.
8. Kun haet työtä, tee sitä aktiivisesti myös piilotyöpaikkojen osalta. Ota yhteyttä henkilöihin, jotka tunnet tai joiden tiedät työskentelevän mielenkiintoisissa tehtävissä.
9. Vakuuta työnantaja kuvailemalla uskottavasti osaamistasi, taitojasi ja toimintatyyliäsi kyseisessä tehtävässä. Jos pystyt asettumaan työnantajan saappaisiin ja kuvittelemaan, mitä he etsivät, pystyt todennäköisesti perustelemaan palkkauspäätöksen muita paremmin.
10. Jos tuntuu, että jokin työnhaussa ei toimi, uskalla muuttaa toimintatapaa ja kokeilla uutta! Mieti kenet ja miten haluat tavoittaa, jotta pääset loistamaan!

Tsemppiä kesätöiden hakuun ja iloista joulumieltä toivottaen

**Suvi Liikkanen
Loimun urapalvelupäällikkö**

*oheinen teksti on myös osa Loimun opiskelijoiden työelämätaitoihin keskittyvää opiskelijaliitettä, joka julkaistaan joulukuussa 2017 ja lähetetään liiton jäsenlehden mukana jokaiselle liiton opiskelijajäsenelle

Kurssin 110 hallitus esittäytyy

Koonnut: Venla Luttinen

Kurssi 110 sai demokraattisesti valitun hallituksensa virallisessa äänestyksessä syy-Hyden keskiviikkoiltana. Tehtävänsä luotsata kurssimme läpi fuksisyksyn ja kohti pikkujouluja he ovat paneutuneet mitä suurimmalla innolla ja taidolla. On aika tutustua heihin hieman lähemmin!

Kysymykset:

1. Nimi, syntymävuosi ja kotipaikka
2. Miksi halusit juuri tähän tehtävään?
3. Mitä odotat vuodelta 2018?
4. Mikä on parasta metsätieteissä?
5. Mitkä kolme asiaa ottaisit mukaan metsään?
6. Mitä tekisit, jos kohtaisit karhun?
7. Lempisuo

EMÄNTÄ

1. Emmi Lehtinen, 1997, Turku
2. Halusin olla hallituksessa mukana järjestämässä asioita ja spontaanisti hain emännän paikkaa.
3. Hyytiälää.
4. Hyvä yhteishenki metsäläisten välillä.
5. Puukon, koiran ja suklaata.
6. Kesytäisin.
7. Kurienrahkan suo.

ISÄNTÄ

1. Hermann Häkkänen, 1993, Espoo
2. Kuulin tehtävästä kaverilta ja tuntui siltä, että isännöys saattaisi sopia minulle.
3. Onnellisuutta ja työläisyyttä.
4. Ehdottomasti alan monipuolisuus.
5. Kirveen, tulentekovälineet ja teltan.
6. Leikkisin kuollutta?
7. Ei taida lempisuota löytä.

TIEDOTTAJA

1. Saija Papunen, 1998, Parkano
2. Se vaikutti mielenkiintoiselta ja kohtalaisen yksinkertaiselta pestiltä.
3. Ainakin lunta talveksi. Ja kesähydeä!
4. Hyvä porukka ja monipuolisuus.
5. Puukko, kamera ja muovipussi.
6. Jäisin varmaan möllöttämään sitä suu auki.
7. Kaikki nevat.

TALOUDENHOITAJA

1. Anna Isotalo, 1994, Seinäjoki
2. Halusin kokemusta yhdistyksen kirjanpidon hoidosta.
3. Maastossa olemista ja läpäistyjä kursseja.
4. Akateemisuus yhdistettynä käytännön tekemiseen, ja erityisesti se, että se tapahtuu niin jouhevasti.
5. Suo, kuokka ja muovipussi.
6. Lähtisin pois jos karhu ei ole aggressiivinen, muuten joutuisin kai hyödyntämään edellisessä kysymyksessä lueteltua tarpeistoa.
7. Paukaneva Seinäioella on tutuin.

TALOUDENHOITAJA

1. Venla Kaplas, 1996, Lappeenranta
2. En ole ollenkaan luova tai idearikas ihminen, joten pikkutarkka rahojenpyörittely tuntuu luontevimmalta hallitushommalta.
3. Hydeä.
4. Se, että ala on sopiva sekoitus käytäntöä ja teoriaa.
5. Taskulampun, puukon ja sinappia. Sinappi tekee kaikesta siedettävää.
6. Sen, mitä ei tietenkään saisi tehdä: juoksisin kiljuen karkuun.
7. Palsasuo.

VASTAAVA KALJAMESTARI

1. Eetu Rosnell, 1997, Pori
2. On hauska olla mukana tekemässä kurssin yhteistä hyvää. Alkoholilla ei ollut osuutta asiaan (aikuisten oikeasti).
3. Sairaana nopeeta meininkiä ja etenkin sitä kuuluisaa kesä-Hydeä.
4. Täähän on todella monipuolinen ja kiinnostava ala.
5. Hyvät jalkineet, termospullon täynnä kahvia ja järjestelmäkameran.
6. Sanoisin sille: "Mee sääki ny kottiisiit".
7. Neva.

KALJAMESTARI

1. Aleks Flyktman, 1994, Uurainen
2. Syyshyden kosteana keskiviikkoiltana tuntui hyvältä idealta laittaa nimi ehdokaslistalle.
3. Hyde, pohjois-suomen kenttäkurssi, VAM:in jahdit.
4. Huippuhyvä yhteishenki opiskelijoiden kesken.
5. Puukko, tulentekovälineet ja sadeviitta.
6. Joisin sen.
7. Kyynämöisten Hankasuo.

FUKSIVASTAAVA

1. Anna Viitamäki, 1998, Lieto
2. ?
3. Ennen aikaisia presidentinvaaleja Amerikassa.
4. Monipuolisuus.
5. Muovipussin, puukon ja koiran.
6. Riippuu vähän karhusta.
7. Kurienrahka.

HARRASTEVASTAAVA

1. Venla "Lukkis" Luttinen, 1998, Vesanto
2. Se kuulosti hauskalta, koska saa aika vapaasti järjestää sellaista kuin haluaa ja voi samalla viettää vapaa-aikaa myös omien kurssilaisten kanssa.
- 3.: Hyde, hyde ja hyde.
4. Varsinaisten opintojen lisäksi on hienoa, miten erilaisia ihmisiä metsäläisissä on. Myös pitkät perinteet ovat tehneet vaikutuksen; hobittiliivi on ihana.
5. Vaelluskengät, koiran ja kameran.
6. Purisin sitä päähän.
7. Isovarpuräme.

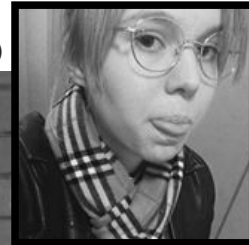
HARRASTEVASTAAVA

1. Salla Waldmann, 1999, Espoo
2. Hydessä oltiin jo nautittu hieman vahvempia juomia kun joku kertoi, että olisi tosi hyvä idea pyrkiä kurssihallitukseen. Tykkään organisoida isoja kokonaisuuksia, joten tämä tehtävä vaikutti sopivalta.
3. Hyde kesää!
4. Erilaiset ihmiset, joita kaikkia yhdistää metsä.
5. Kartan, puukon ja jallupullon.
6. Luultavasti yrittäisin peruuttaa hitaasti pois sisäisesti panikoiden ja onnistuisin kaatumaan rähmälleni lähimpään juureen.
7. Joku kiva saraneva.

Puuttuva hallituslainen (Venla Luttinen)

Unituore hallitus juhlistamassa valintaansa. (Yläriivi vasemmalta oikealle: Anna Isotalo, Venla Kaplas, Emmi Lehtinen, Hermann Häkkänen, Anna Viitamäki, Salla Waldmann. Alarivi vasemmalta oikealle: Saija Papunen, Eetu Rosnell, Aleks Flyktman.)

Suosymposium forstin silmin

Teksti: Henri Jokinen

Kuvat: Harri Vasander

Vuonna 1992 Hyytiälään kokoontui kirjava joukko soiden ja ilmastonmuutoksen parissa työskenteleviä henkilöitä ensimmäiseen kansainväliseen workshoppiin, joka käsitteli hiilen kiertoa boreaalisilla soilla ja ilmastonmuutosta. Tavoitteena oli esitellä tuoreita tietoja soiden hiilenkierrosta ja ilmastonmuutoksesta, sekä tarjota suomalaisille tutkijoille mahdollisuus keskustella omista tutkimuksista kansainvälisten eksperttien kanssa.

Syyskuussa 2017, 25 vuoden ja monen uuden tutkimuksen jälkeen oli jälleen aika kokoontua yhteen keskustelemaan uusimmista tutkimustuloksista. Workshop kulki nyt nimellä CarbonCycling in BorealPeatlands and ClimateChange II – Hyytiälä revisited. Ja mikä olisikaan parempi vuosi järjestää toisinto kuin Suomen satavuotisjuhlavuosi!

Allekirjoittanut oli Hydessä töissä tapahtuman aikaan ja pääsi omin silmin todistamaan monta mielenkiintoista hetkeä ja tilannetta viikon kestäneen workshopin aikana. Yhdessä Hyden vakiotähden Osmon kanssa pääsimme myös osallistumaan erinäisiin avustustöihin.

Suoperformanssi Konilammella

Mukana symposiumin järjestelyissä oli tietenkin oma "kaikkien soiden kuningas" professori Vasander, joka antoi pieniä työtehtäviä pitkin viikkoa. Ensimmäinen vähän vaativampi homma oli kuohuviinitarjoilun järjestäminen Konilammen rantaan. Tässä vaiheessa lukijalle saattaa nousta mieleen kysymyksiä: Konilampi? Kuohuviiniä? Täytyy tunnustaa, että samat kysymykset pyörivät omassakin päässä. No, ensinnäkin Konilampi sijaitsee Lakkasuon parkkipaikan luona, polku lammelle lähtee aivan parkkialueen kulmalta. Ja kuohuviiniä, täytyyhän suoperformanssia katsellessa olla jotain juotavaa!

Taiteilija Pekka Kainulainen esitti performanssin, jota todellakaan ei näe joka päivä. Taiteilija oli pukeutunut hirven taljaan, kasvoilla oli naamari, kädessä keppi pienine rumpuineen ja päässä ruusuja. Tässä erittäin

Taiteilija Pekka Kainulainen esittämässä suoperformanssia Konilammella.

näyttävässä asussa hän kiersi lammen pelkkää muminaa päästellen. Jos vieraat hämmästyivät lammen reunalla olleesta juomatarjoilusta, niin Kainulaisen esitys se vasta ihmetystä ja hämmennystä saikin aikaan! Ja kertoopa tarina, että eräs autoilija meinasi ojaan ajaa nähdessään taiteilijan varusteissaan Lakkasuo- parkkipaikalla.

Kuohuvaa, pullaa ja suotanssia

Seuraavana päivänä ikimuistaisen suoperformanssin jälkeen symposiumin ohjelmassa oli vierailu Siikanevalle, jossa kierreltiin mittauspaiikkoja ja ihailtiin maisemia. Kierroksen päätteeksi olisi näyttelijä Kati Outisen ja taideryhmä Saine Ensemblen ohjelmanumero. Ja totta kai kuivin suin tätäkään esitystä ei voisi seurata, joten jälleen kerran apua tarvittiin kuohuvatarjoilun järjestämiseen. Lisäksi hoksattiin, että pitkän kävelyn päätteeksi saattaisi ihmisillä olla myös nälkä, joten päätettiin hankkia pullaa pahimpaan nälkään. Mikä olisikaan eksoottisempi kokemus kuin kuohuviini ja pulla yhdistettynä suotanssiin!

Suotanssia. Huomaa toinen päätanssija puussa.

Vieraiden poistuttua taiteilija Kainulainen vaihtoi muutaman sanan Osmon ja allekirjoittaneen kanssa. Kertoi välillä pelänneensä, että uppoaa turpeeseen ja kepillä kokeili edetessään, että mistä kannattaa kulkea. Siinäpä olisikin ollut katsojilla näkemistä, kun taiteilija olisi yhtäkkiä kadonnut kuin maan nielemänä! Tosin, kuka olisi tiennyt, että niin ei olisi ollut tarkoitus käydä?

Tarjoilu oli tarkoitus pitää nuotiopaikalla. Aluksi näytti siltä, että kyseessä olisi Siikanevan laavulla oleva tulentekopaikka. Tämä aiheutti pohdinnan siitä, että miten ihmeessä kaikki tarvikkeet (pöydästä alkaen) saataisiin perille monen kilometrin päähän lähimmältä tieltä mahdollisimman järkevästi. Onneksi ajoissa selvisi, että kyseessä olikin lähellä parkkipaikkaa sijaitseva toinen nuotiopaikka. Sinne kaikki tavarat olikin helppo viedä kottikärryillä pitkospuita pitkin. Vielä oli jäljellä pieni jännitysmomentti, eli saada kuorma perille ilman että kottikärryt putoavat pitkoksilta ja koko kuorma leviää kuin Jokisen eväät (ja tässä tapauksessa

sananeläkö osuisi aivan nappiin) pitkin suota. Onneksi kaikki meni parhain päin ja tarjoilut olivat valmiina vieraiden saapuessa.

Itse suotanssi oli jälleen kerran hyvin mielenkiintoinen ja uniikki kokemus. Mies ja nainen tanssivat suolla välillä sammalissa kierien, ja mäntyynkin kiivettiin. Taustalla joukko muita henkilöitä kulki hitaasti askeltaen eestaas koko tanssin ajan, jota siis kesti noin vartin verran. Vaikka esitys menikin hieman ohi oman ymmärryksen, oli kyseessä jälleen once in a lifetime moment. Symposiumin väki oli silminnähdän

tyytyväisiä niin tanssiesitykseen kuin tarjoiluunkin.

Päivä huipentui illalla Hyden läheisyydessä, jossa symposiumin väki pääsi nauttimaan boreal dinneristä, eli juhlaillallisesta metsän siimeksessä. Rakovalkeiden äärellä keskusteltiin, naurettiin ja nautittiin illan menusta: alkuruokana tattikeittoa, pääruoaksi savustettua lohta ja siikaa, kermaperunoita, salaattia ja patonkia, sekä jälkiruokana lätyt lakka- ja mansikkahillolla. Illan päätteeksi oli mahdollisuus saunaan Hyden makeissa löylyissä.

Jälkimietteitä

Upean viikon jälkeen oli Suosymposium takanapäin ja vieraat lähtivät kohti Helsinkiä. Erittäin hyvää palautetta viikko sai osakseen, sattuihan säiden haltijakin loihtimaan syksyn poutaisimman viikon juuri symposiumin ajaksi. Eipä ole allekirjoittaneellakaan mitään valittamista, päinvastoin. Oli hienoa saada olla mukana avustustöiden kautta ja kokea monia ikimuistoisia hetkiä. Tästä on hyvä jatkaa jälleen 25 vuoden kuluttua, sillä tarvitsehan tämä saaga ehdottomasti jatkoa. Eihän suometsätieteen professorimmeakaan ole silloin kuin vasta yli kahdeksankymmentä, mies parhaassa iässä!

Tarjoilupöytä ja vieraita Siikanevan nuotiopaikalla. Kuvassa Osmo ja allekirjoittanut.

Niin mikä Lucky-Luke?

Teksti: Elli-Noora Kamppuri

Varmasti kaikkia Forstihuudon lukijoita on pitkään kiinnostanut tietää enemmän Lukesta, tuosta salaperäisestä organisaatiosta, joka ilmestyi yliopistomme tiloihin vuosi sitten. Miksi ja mistä Luke siirtyi Viikkiin? Ja mitä kaikkia kummallista Luken tiloissa tapahtuu? Saadaksemme selvyyden näihin kysymyksiin, jututimme Luken viestinnän erityisasiantuntija Mikko Salmia.

Luke eli Luonnonvarakeskus siirtyi Viikin kampukselle vuosi sitten marraskuun puolivälissä. Tätä ennen Lukella oli yli kolmekymmentä toimipistettä hajallaan ympäri pääkaupunkiseutua. Luken siirtymisen suurin syy oli halu tiivistää Luken ja yliopiston tutkimusyhteistyötä. Lukella on käytössään koko b-talon toinen kerros (joka on metsätutkijoiden käytössä) ja a-talo toisesta kerroksesta ylemmäs. Työntekijöitä on noin 350, mutta kaikki eivät ole jatkuvasti Viikissä, vaan erilaisten projektien vuoksi liikkeessä ympäri Suomea. Tilaa lukelaisilla on kuulemma tarpeeksi, kun taas yliopiston puolella liikkui huhuja yliopiston tilojen vähydestä Luken muutettua sisään. Silti jotkut lukelaiset ovat sanoneet labrojen olevan huonompia ja tilaa vähemmän, mikä selittyyne totutusta poikkeavasta tilarakenteesta.

Mitäs Luke sitten puuhailee? Tietenkin ainakin kaikille metsäläisille tuttua valtionmetsieninventointia, mutta lisäksi Lukella on käynnissä noin 700 projektia, joista 240 on metsiin liittyviä. Mielenkiintoisimpiin projekteihin lukeutuu MonoCell, jossa sahanpurusta yritetään tuottaa proteiinia kalanrehuksi. Projektin tarkoituksena on yhdistää sekä puuraaka-aineen kokonaisvaltainen käyttö, että lisätä ruoantuotantoa. Lukella on myös kasvava määrä kansainvälisiä hankkeita, sillä ympäristöongelmia ei yhden valtion voimin ratkaista ja toisaalta Suomen metsävarat ovat tärkeät ilmastonmuutostutkimuksissa.

Pääseekö Lukelle sitten opiskelijoita töihin? Tällä hetkellä Lukella on vuosittain 60 opiskelijaa kausityöntekijöinä ja näistä suurin osa on kesätyöläisiä ja gradu- ja väitöskirjatutkimusten tekijöitä. Luke haluaisikin tulevaisuudessa parantaa sekä yleisesti yhteistyötä yliopiston kanssa, että opiskelijoiden työllistymistä yleisessä haussa oleviin harjoitteluohjelmiin. Tällä hetkellä moni pääsee vain sisäpiirin kontaktien kautta, mutta Luke haluaisi, että tulevaisuudessa kaikilla kiinnostuneilla opiskelijoilla olisi mahdollisuus hakea. Luke ja sen mielenkiintoiset projektit ja tutkimushankkeet jäävätkin nimittäin varsin tuntemattomaksi opiskelijoille, mutta toivottavasti tämä muuttuu tulevaisuudessa.

Päivä forstina

Päivä forstina-juttusarjassa päästään tutustumaan aina yhden forstin elämään ja mielenliikkeisiin yhden päivän ajan. Nyt vuorossa **Lauri Männistö (K-109)**.

ALOITIN AAMUNI... väkevällä annoksella kylmää ja synkkää metallimusiikkia.

HERÄTESSÄNI OLONI OLI... kuin kahdesti junan alle jääneellä.

ILAHDUIN, KUN... kertsillä oli tänään(kin) paljon hyvää seuraa.

LASKIN... taas olevan aika kastella huonekasvit.

PÄIVÄLLÄ VÄLTIN TÄPÄRÄSTI... ruokalan jonot jättämällä lounaan kokonaan väliin.

HYÖDYNSIN YLIOPISTOLLA OPPIMIANI TAITOJA, KUN... tunnistin eteisen lattialla lojuneen roskan männynneulaseksi.

VIIDELTÄ... fiilistelisin syksyn synkkyyttä arboretumin siimeksessä.

AJATTELIN LÄMPIMÄSTI... jääkaapissa odottavia Hyden jahtilihoja.

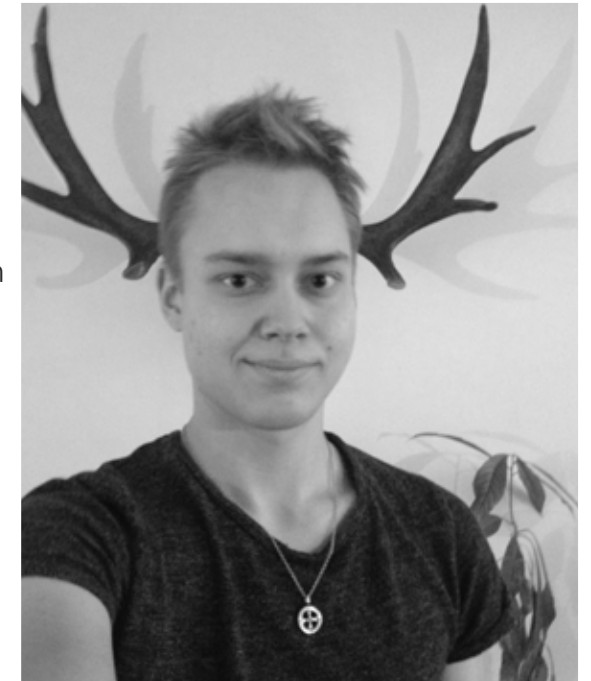
ONNISTUIN... löytämään motivaation murusen, jonka voimin kirjoitin mäntyjen taudeista.

TÄNÄÄN OIVALSIN... yrittämisen olevan ensimmäinen askel epäonnistumiseen.

JOS OLISIN SAANUT YHDEN TUNNIN LISÄÄ... olisi ajan rakenne muuttunut.

ENNEN NUKKUMAANMENOA... huomaisin, etteivät kaikki Ikea-avaimet olekaan samankokoisia.

HUOMENNA... tenttiviikko kauhuineen on taas päivän lähempänä.

Lauri Männistö

Seikkailu Saapasmaassa - MyForin excu Italian lämpöön

Teksti: Olivia Kuuri-Riutta, Kaisa Luukkonen, Juhana Simula ja Elli-Noora Kamppuri

Kuvat: Tuuli Turunen, Juhana Simula ja Sini Salko

Norjalaisen lentoyhtiön ja Metsämiesten säätiön rahojen siivittämänä MyForin reissuun lähteneet 25 forstia saivat kokea lokakuisen Italian lämmön.

Retkikuntamme löysi Amerikasta karanneen mammuttipetäjän.

Reissun pääkohde, Yhdistyneiden kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestö FAO, voisi toimia monen metsäläisen työpaikkana. Erityisesti ekologian, tropin ja marvin taitajille voisi löytyä töitä Roomasta. Italian pääkaupungin lisäksi FAOlla riittää töitä ympäri maapalloa, joista useimmat köyhemmissä maissa. Meille pidettiin useita inspiroivia esityksiä mm. Peltometsäviljelystä, ruoantuotannon tulevaisuudesta ja ilmastomuutoksen vastaiseen työhön keskittyvistä REDD- ja Open forest -ohjelmista. Anssi Pekkarinen jakoi esityksessään menestysvinkkinsä, joita olivat mm. koodaustaidon kartuttaminen ja työkokemuksen hankkiminen ulkomailta. Tuuli ja Ville pääsivät pitämään esityksen Uniforstista FAOn väelle.

Parin valaisevan ja mieleenpainuvan Rooma-päivän jälkeen jätimme heiluvat kerrossängyt ja nipottavat Hostel Roman työntekijät pariiksi päiväksi suunnaten Firenzeen.

Firenzessä meidät ottivat vastaan italialaiset metsäopiskelijat ja kovaääninen turistiopas. Saimme oppaalta kaulaan pujotettavat radiopuhelimet ja keltaiset nappikuulokkeet turistikierrosta varten. Tästä seurannut totaalinen turismus maximus -olotila oli vähintään hämmäntävä. Firenze oli tietysti kaunis, arkkitehtuuriltaan vaikuttava ja meiningiltään sykkivä, vaikka tuskaisten turistien läpi luoviminen oli lähinnä huvittavaa.

Kierroksen jälkeen saimme kuulla Italian metsätieteellisen tutkijoilta heidän tutkimuksiaan muun muassa urbaaneista metsistä.

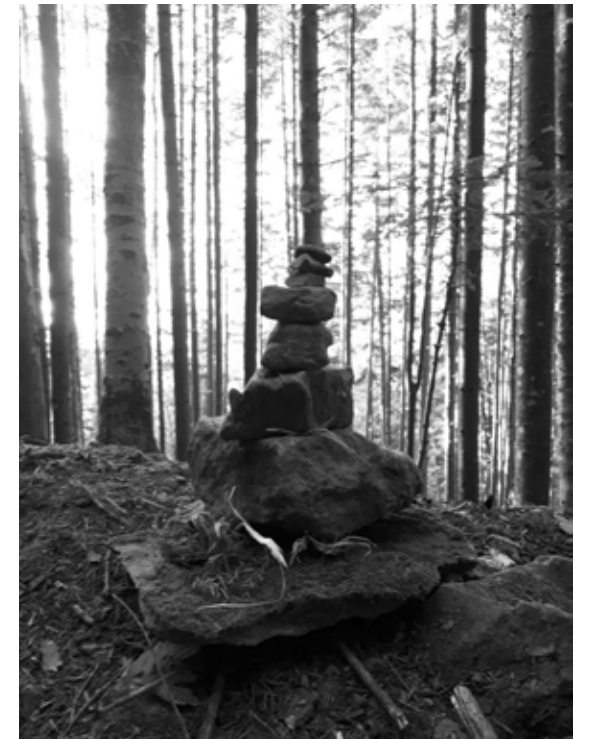
”On se kiva et on kavereita, mut ei mitään vitun italiaanoja”

-Louisa ”The Bonemachine” Kaakkonen

Seuraavaksi ajelimme Toscanan vuoristoon, päämääränämmme Vallombrosa: Italian Hyytiälä, entinen porttola ja nykyinen metsäasema. Italialaiset ystävämme olivat valmistaneet meille illallisen ja varanneet 54 litraa punaviiniä. Vallombrosassa pääsimme tutustumaan italialaiseen kulttuuriin lähietäisyydeltä. Opimme mm, että italialaisilla meininki on koko ajan kuin sitsien jälkiruuan aikaan.

Suomalaisesta näkökulmasta Vallombrosa oli paluu pieneen hämäläiskylään ja nälkävuosiin. Aamiaisella nautitut keksukat ja omenat saivat ihmiset turvautumaan äänimaljaterapiaan ennen seuraavaa ateriaa. Sisäinen mielenrauha auttoi jaksamaan, ja henkilövahingoilta vältyttiin.

Nälän lisäksi jouduimme sietämään univajetta. Suomalaisten herättely oli italialaisten lempiharrastuksia, mutta urhoollisen ritarin ansiosta suuremmilta tuhoilta vältyttiin. Kertomuksista huolimatta

Seitakulttuuri on voimissaan myös italialaisten metsurien keskuudessa

Tauko paikallaan

Vallombroa ei ollut täyttä tuskaa, vaan saimme myös nähdä suomalaisen silmiin eksoottisia kohteita. Vuoristometsät vilisivät ”white fear” -nimisiä henkiolentoja ja kuolleita laivoja. Paikallinen arboretum oli suuri, sen puut huomattavan pitkiä ja ruska upea. Kylän luostari oli täynnä salakäytäviä ja myhäileviä munkkeja.

Koska kuitenkin kaikki tiet vievät Roomaan, tuli meidänkin aika palata kohti tuota ikaikaista kaupunkia. Matkalla pistäydyimme vielä vierailmassa tryffelitulilla, jonka tryffelikoiralla oli luultavasti korkeampi työmoraali, kuin kaikilla tapaamillamme italialaisilla yhteensä.

Roomassa ehdimme vielä hetken aikaa turisteilla ja nauttia ravintoloiden vaihtelevasta tasosta ennen kalseaan Suomeen paluuta. Loppu hyvin kaikki hyvin, eikä koneemme iskeytynyt ohjuksena Itämereen vaan laskeutui tasaisesti Helsinki-Vantaan kiitoradalle. Kiitos ihanasta reissusta koko järjestelytiimille!

Paikallisen metsänvartijan metsänhoidon luennolla Vallombrosan vilpoisissa vuoristotuulissa

Kaikkien aikojen reissu!

Teksti ja kuvat: Saku Kummunsalo

Puukaupallinen Kerho on Metsäylioppilaat Ry:n alaisuudessa toimiva järjestö, joka haluaa saattaa kaupallisesti suuntautuneet metsäopiskelijat yhteen. Parhaiten kerho tunnetaan kuitenkin ekskursionaan. Joka toinen vuosi Puukaupallinen Kerho järjestää ulkomaan opintomatkan, huhut matkan kohteesta kiihtyivät kevään mittaan ja tällä kertaa kohteenamme oli valloittaa maailman toiseksi suurin valtio Kanada! Tässä yhteenveto matkasta kaikille niille, jotka olivat liian ujoja ilmoittautuakseen reissulle. Seuraavalla kerralla loputkin mukaan!

Matka alkoi 26 päivä syyskuuta, kun 30 matkalle osallistuvaa metsäylioppilasta kokoontui 2. terminaalin aulaan. Ilmassa oli lentopelon lisäksi myös rutkasti uteliaisuutta, sillä monelle matka olisi ensimmäinen Kanadaan.

Sunnuntaina pirteät matkalaiset hyppäsivät bussiin ja lähtivät kohti Niagaran putouksia. Bussifirma oli selvästi ottanut Kerhon vakavasti, sillä ohjaksissa oli kaksi kuljettajaa. Kaikesta huolimatta Viian piti toimia navigaattorina, sillä ilmeisesti Niagaran putoukset eivät ole kovin tunnettu kohde Kanadassa. Putoukset olivat vaikuttava näky ja retkestä muodostuikin kostea, sillä koko putouksien ympäristö oli suurehkon vesihöyrypilven peitossa. Kaikki saivat kuitenkin selfiet napattua ja vaatteetkin kuivuivat nopeasti Kanadan auringon alla.

Maanantaina retkikunta suuntasi paikallisen opiskelijan opastamana Toronton yliopistoon vierailulle. Hyvin ystävällinen oppaamme oli myös metsätieteiden opiskelija, ja hän esittelikin omat työtilansa laajalle joukollemme. Toronton yliopiston miljöö oli vaikuttava ja vanhanaikaiset kivitalot miellyttivät ainakin Viikistä tulleita suomalaisia. Silti kaikista vaikuttavin näky oli yliopiston kirjasto, joka oli rakennettu muistuttamaan suurta kalkkunaa. Vierailullamme tapasimme myös lehtoreita, jotka esittelivät meille työtilojaan ja tutkimuksiaan. Hätkähdyttävään näky oli kuitenkin käsi sydämelle kuollut orava, jonka eräs professori esitteli pakastimesta.

Silvican Joulupukki toivoo että kuivat pyykkit vietäisiin pois pyykkituvan kuivaushuoneesta.

Tiistaiaamuna seurueemme bussi suuntasi kohti Montrealia. Oli aika hyvästellä Toronto. Ajomatka kesti noin 7 tuntia. Päivä olikin jo ehtopuolella saavuttuamme Montrealiin. Matkan aikana kiinnitimme huomiota vaatimattoman näköiseen preeriaan sekä aurinkopaneelikenttiin. Illalla matkalaiset keräilivät voimia huomista yritysvierailua varten ja tutustuivat uuteen kaupunkiin.

Keskiviikkona edessämme oli ensimmäinen yritysvierailu Pöyryn Montrealin konttoriin. Pöyryllä keskustelimme Kanadan metsäsektorista ja metsävarojen käytöstä, sekä suomalaisesta metsäteollisuudesta ja Helsingin yliopiston roolista metsätalouteen. Vierailun jälkeen jäi aikaa kaupunkiin tutustumiselle ja suurin osa matkalaisista lähti tutustumaan paikalliseen urheilukulttuuriin Montreal Canadiens – Washington Capitals -otteluun. Myös puheenjohtaja säilyi suuremmilta kolhuilta, vaikka olikin ottelussa Toronton Maple leafsin vaatteisiin sonnustautuneena.

Torstaina suuntasimme bussilla Ottawaan tutustumaan Canadian Forest Servicen toimintaan ja tiloihin. Vierailun aiheena oli metsäsektorin yleiskatsaus mm. metsänomistaja rakenne. Vierailulla käsiteltiin myös Kanadalaista puurakentamista. Kuuntelijamme seurasivat tarkasti, kuinka puukerrostalojen rakentaminen on kasvussa Kanadassa. Vierailun jälkeen suuntasimme Kanadan Suomen suurlähettilään virka-asunnolle tapaamaan suurlähettilästä ja suurlähetystön väkeä. Tapasimme myös omiamme, sillä eräs vastaanottajista oli metsänhoitaja ja myös vanha kuusikauppias. Vapaamuotoinen keskustelu Suomen ja Kanadan välisestä kaupasta ja takavuosien Metsäylioppilaiden kuusikaupasta sujui vilkkaasti. Suurlähettilään tapaaminen oli palautteidenkin mukaan yksi kiinnostavimmista ohjelmanumeroista, joten päivä jäi erityisenä monen mieleen.

Perjantaina kipusimme jälleen bussin kyytiin ja suuntasimme kohti Mont Tremblantin luonnonpuistoa. Tähän mennessä olimme tutustuneet Kanadan merkittävimpiin kaupunkeihin, joten irtiotto luonnon helmaan oli toivottavaa vaihtelua. Paikan päällä

pääsimme liikkumaan upeissa maisemissa upealla porukalla. Koko viikon kestänyt helle oli pitänyt uimavedet lämpöisenä, joten innokkaimmat pääsivät pulahtamaan kristallin kirkkaassa vuoristolammessa. Myös matkaoppaamme innostui ilakoinnistamme ja lupasi tarjota kaikille niille kierroksen, jotka hyppäävät vastarannan kalliolta veteen. Kuuden suomalaisen lähdettyä kauhomaan kalliolle päin matkaoppaamme poistui vähin äänin. Päivä oli mainio tilaisuus saada pintaraapaisu Kanadan luontoon, hulppeiden maisemien lisäksi näimme mm. metsäpeuroja.

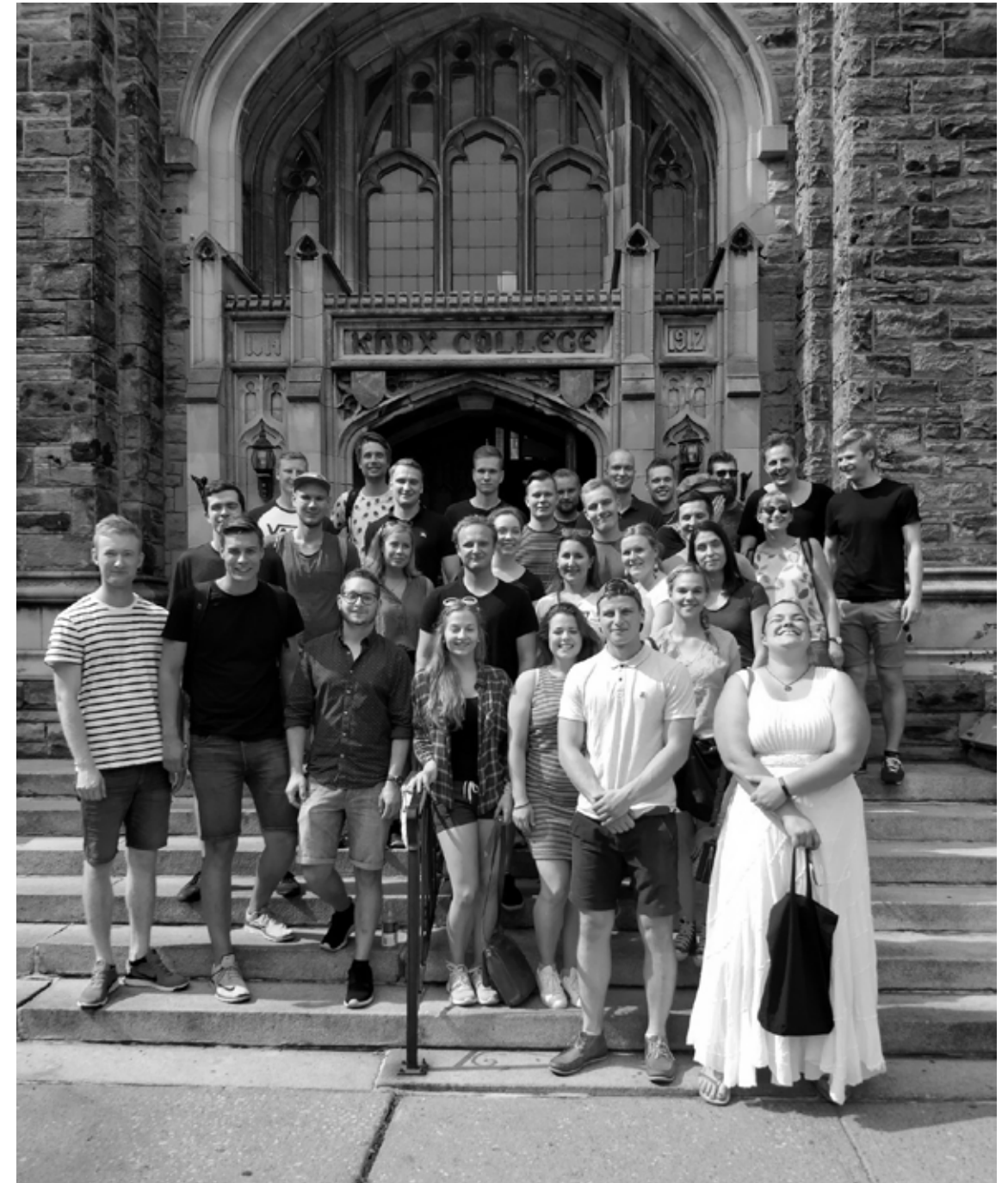
Viikonlopun ohjelmaan kuului vapaamuotoista tutustumista Montrealiin. Kaiken kruunasi yhteinen get-together illallinen Vietnamilaisesta ravintolassa. Ravintolasta teki viehättävän että tilaukseen kuului vain ruoka, ruokajuomat tulisi hoitaa itse. Konsepti sopi matkaajille ja vietimme hyväntuulisen illan yhdessä koko porukan kanssa.

Tämän kaikkien aikojen reissun mahdollistivat kaikki osallistujat ja puukaupallisen kerhon hallitus. Kiitos kuuluu kaikille osallistujille sekä ekskursion tukeneille tahoille:

Suomen Metsäsäätiö

Metsämiesten säätiö

Metsäopintojen edistämisrahasto EDI

#metassa2017

Nuorten vaikuttajien metsäfoorumi 27. -29.9.

Teksti ja kuvat: Hilla Laakkonen

Seikkailumielellä saavuinkin Kiasman eteen keskiviikkoisena aamupäivänä, ja löysin iloisen porukan metsämielisiä nuoria vaikuttajia. Olin lähdössä kohti Nuorten vaikuttajien metsäfoorumiin, joka järjestettiin nyt Lahti-Hollola akselilla kolmatta kertaa ikinä. Järjestäjänä oli Suomen metsäyhdistys, jonka lisäksi Metsämiesten säätiö rahoitti tapahtumaa. Foorumin ideana oli tuoda yhteen erilaisia metsän kanssa tekemisissä olevia nuoria, ja näyttää, missä kaikissa ammateissa metsää voi hyödyntää. Neljästätoista osallistujasta puolet olivat metsäalan opiskelijoita, ja loput tulivat luontokuvaamisen, politiikan, harrastejärjestöjen (4H, partio) tai eräopiskolun parista. Itse innostuin lähtemään mukaan uteliaisuudesta tuleviin metsäalatoimijoihin ja ajankohtaiseen ohjelmaan.

Bussimatkan aikana ehdimme jo hiukan tutustumaan toisiimme ja vaihtaa tunnelmia foorumiin osallistumisesta. Terve ryhmähenki pääsi muodostumaan kiitos puitteiden ja rohkeiden osallistujien. Kolme päivää sujahti vauhdikkaasti keskustellen ja oppien muiden näkökulmista metsään ja luontoon. Välissä vierailtiin Stora Enson Fluting -tehtaalla Heinolassa ja opittiin jousimetsästyksestä Metsänneito -bloggaajan kanssa. Lisäksi tutustuttiin LAMKiin eli Lahden ammattikorkeakouluun, jossa muotoilua opiskelevat tekevät yhteistyötä mm. ISKUn kanssa päästen toteuttamaan huonekaluja kotimaisesta vanerista.

Erilaisista taustoista yhteen tullut porukka oli suureksi hyödyksi_ opimme toisiltamme vaikka mitä!

Tehtaiden lisäksi ihailimme mm. yksityisiä suojelualueita

Opin paljon kestävästä metsästyksestä niin EVO:n pojilta kuin jousimetsästyksen vihkiytyneeltä Riikka Hurskaiselta. Kaiken päälle sain vielä luonnonsuojelijan näkökulman luontokuvaajalta. Nyt metsäylioppilaana pystyn jalostamaan keräämääni dataa ja oivaltamaan, millaisia tarpeita ja intressejä ikäisillämme nuorilla eränkävijöillä on suhteessa kotimaiseen riistaan ja metsästyksen. Innostuin myös itse ja joululoma meneekin riistalautapeliä pelaillessa.

Kannustan erityisesti nykyisiä fukseja ottamaan osaa ensi vuoden metsäfoorumiin #metassa2018, sillä reissaamalla oppii ainakin hahmottamaan keskeisten tuotantolaitosten sijoittumisen Suomen kartalla. Samalla näkemys tulevaisuuden unelma-ammattista isona ei ainakaan heikkene, paremminkin vahvistuu.

Laulukierroksilla

Teksti: Sini Salko

Kuva: #kurssilounas #metsäylioppilaat

Helsingissä järjestettävien, nyttemmin edesmenneiden Metsäpäivien yhteydessä tapahtuu opiskelijoiden keskuudessa heikohkosti tunnettu metsäylioppilaiden kurssilounasilta. Laitokselta valmistuneet alumnit kokoontuvat omalla kurssiporukallaan ravintolaan, ja viettävät iltaa vaihtaen kuulumisia keskenään. Ympäri Helsinkiä on siis samaan aikaan useita ravintoloita, joissa Metsäylioppilaiden vanhat kurssit verestävät opiskelumuistojaan ja jakavat triviaa työelämästä toisilleen.

Tällöin vielä opiskelevat Metsäylioppilaat iskevät. Pienissä ryhmissä kierrämme paikat läpi laulamassa alumneille ja kertomassa, mitä Viikkiin nykyään kuuluu. Myymme Metsäylioppilas-lehteä, jonka erityinen kohderyhmä nämä alumnit ovat - Forstihuudon kertoessa forsteille, mitä tehdä ja minne mennä, Metsäylioppilas kertoo alumneille opiskelijoiden kulloisistakin edesottamuksista kuluneen vuoden aikana.

Vastalahjaksi sitsilaulujen mitä herkimmistä tulkinnoista alumnit lahjoittavat laulajille maistiaisraivintolan antimista. Kyseessä on lähes aina 4 cl:n lasillinen voimakkaan alkoholipitoista juomaa. Tästä syystä ravintoloiden kiertämisen jälkeen moni laulajista löytää itsensä kulkemasta horjuvin jaloin keskustaan alumniin jatkoille. Nämä jatkot ovat loistava paikka tehdä itsensä tunnetuksi tulevan potentiaalisen työnantajan silmissä- sekä hyvässä että pahassa. Tulkaahan mukhan ensi kierroksille!

Liian pitkä, en luku:

Mitä? Alumnit juottaa opiskelijoita Krunassa, Töölössä ja keskustassa

Millon? Vuosittain marraskuun tokana perjantaina

Muuta? Forstiliivi päälle, laulukirja messiin ja baanalle! Legends are born at the Laulukierrokset.

Toimituksen löytämä ainoa Laulukierroskuva instagramista (tosin vuodelta 2015, nykyään taitaa mennä kierroksilla niin lujaa, ettei kuvia pahemmin otella tai ainakaan julkaista...)

Hirvi- ja taimijuhlat (noin puoli)tunti(a) tunnilta

Teksti: Heidi Verkkosaari

Kuvat: Heidi Verkkosaari

Jäivätkö Hirvi- ja taimijuhlat sinulta välistä? Ei hätää, pääset jälkikäteen osallistumaan juhliin lukemalla Forstihuudon katsauksen juhlien päätapahtumista puoli tuntia kerrallaan.

Klo 18.30

Juhlien pitäisi aikataulun mukaan alkaa. Ainakin osa vieraista on jo saapunut paikalle.

Klo 19.04

Juhla alkaa Äänisen yöllä (kymmenen minuutin paikallaan seisomisen jälkeen). Kirkkaalla täytetty shottilasi tyhjenee pian Helan går:n päätteeksi. Isäntämme Henri Koivisto esittää kainon toiveen, ettemme kuseksisi holvikellarin ympäristöön, sillä kusitonttupoliiseja on nähty liikkuvan lähistöllä. Juhlabingoa pelataan jälleen, tällä kertaa muutaman hengen ryhmissä Uniforst-teemalla.

Klo 19.38

Ensimmäinen bingopalkinto on jo jaettu. Palkinnoksi Loimu ry:n suojakumeja koko ryhmälle. Markus Holopainen kyselee puheessaan, pitääkö olla huolissaan. Ilmastonmuutoksesta ehkä, mutta mehän pelastamme valmistuttuamme maapallon. Isosta pyörästä ei kai, paitsi, että Metsätieteiden laitos kuopataan ja vuodenvaihteesta opiskelemme osastossa. Harri Vasander ilmestyy ovelle taktisesti myöhässä, ja saapuu lavalle suurten suosionosoitusten saattelemana (kuin siinä Harry Potter-leffassa), vain mainostaakseen sahdin maistelua laitoksemme Suomi 100 juhlaillassa.

Soppajono

Kunniavieraat Harri ja Markus pitämässä puhettaan.

Klo 19.57

Kokkimme Risto Kiiskinen astelee lavalle litran jallupullo kourassa. Oma shottilasini ammottaa ikävästi tyhjyyttään. Vihdoin saamme rastittaa bingokupongista ruudun: "Risto toivoo laulua Elämää ja erotiikkaa". Risto antaa luvan siirtyä hirvisoppajonoon. Kuten susilaumassa, vanhemmat opiskelijat saavat parhaat palat ja fukseille jää sattumaiset liemet kattilan pohjalle. Ruokaa, jonoon mars!

Klo 20.32

Kaikki ovat saaneet ruokaa eteensä. Muutamia lauluja lauletaan ruokailun lomassa. Positiivisena yllätyksenä hirvikeittoa riitti tänä vuonna kaikille. Mielipiteet hirvikeitosta tuntuvat jakautuvan sen mukaan, oliko lautaselle osunut enemmän nuorta vai vanhaa eläintä. Kasviskeiton maustamisessa ei ole pippurissa säästely: mahtaako kokkimme olla rakastunut?

Klo 21.01

Tauon loputtua shottilasit ovat maagisesti täyttyneet jallulla. Pirkka Peltonen pitää jahtivoudin puheensa ja kiittää meitä, kun olemme toinen toistemme kavereita. Kavereita, jotka tarvittaessa ovat valmiita piilottamaan viinamme ja pelastamaan meidät pahimmalta seuraavana päivänä. Uniforstin edustajan Ville Sorsan puheen yhteydessä jaetaan toinen ja kolmas bingopalkinto: kumeja kaikille ja pieni jallupullo koko bingon voittajille. Pullon saanut fuksijoukkue tuhoaa pullon korkin eliminoidakseen kavereiden huomisen pelastusyritykset.

Klo 21.25

Laulamme useita toivelauluja, kuten Riston Sinä lähdit pois, yhden Juhon Harri Ruokojärvelle omistettu Pokemon, sekä sampsalaisveljemme Aapeli Piesalan Oolannin sota. Outi Oreniuksen toive Paskaa kesää hukkuu valitettavasti osaamattomien muminaan, sillä monikaan meistä ei osaa kurssin 93 Hyde-hittiä.

Klo 21.48

Kurssin 109 Olivia Kuuri-Riutta muistelee lavalla mennyttä Hyde-kesää. Vuodatettuaan verta, hikeä ja kyyneleitä sekä selvittyään marvihermoromahduksista, he muistelivat kuitenkin unohtumatonta kesäänsä lämmöllä. He oppivat lopulta, ettei kaikki ole niin tarkkaa, kunhan hikihelmi on mukana.

Noin klo 22

Uusi fuksihallitus esittelee itsensä ja pikaisten tervehdyksen jälkeen he ja muut taimet (neljäkymmentäpäinen seurue) saavat maistaa pyhää Ryövärinkuopan kirkasta. Heidät on kastettu taimista forsteiksi! Maljajonon jatkoksi liittyy salakavalasti joukko vanhempia opiskelijoita, minäkin, ja isäntä menee halpaan.

Klo 22.20-40

Fuksikurssi sai tehtäväkseen esittää Hirvenvasan synty- näytelmän. Aihe meni kuitenkin monelta ohi, ja performanssi näytti vähintään koomiselta: osa porukasta heiluttaa pöytäkoristekuusenoksia ja osa makaa lavalla katse katossa.

Ennen jatkoja kaikuu kellarissa vielä Ken ompi fuksi. Tällä kertaa tuoleille ei saa nousta, koska tilan vuokraaja ei siitä pidä. Melkein kaikki kuuntelevat. Pöytäjuhlat päättyvät jo perinteisen kosteasti, sotkuisesti ja sekavasti, sillä kukapa jatkojen alkaessa hiljaa maltaisi olla?

Jatkojen yksityiskohdat pysykööt kuitenkin huhupuheiden varassa, sillä se mitä tapahtuu jatkoilla, jää jatkoille.

Illan oleelliset kysymykset:

Miltä hirvi maistui?

"Tosi hyvää oli."

-Fuksi X

Keksitkö sopian omasta päästäsi?

"Reseptin ainesosat sain viime vuoden kokilta Ville Sorsalta, mutta suhteet jäivät epäselviksi..."

-Kasviskeitkokkimme Elli-Noora Kamppuri

Paljonko alkoholia kului juhla järjestelyjen aikana?

"2 litraa jallua, 2 tölkkiä ja 3 litraa glögiä" (joista kokki lienee juonut puolet).

-Hirvikeitkokkimme Risto Kiiskinen

Fuksit kastettiin forsteiksi.

Keitä ne on ne sank- Kuusikauppiat?

Teksti: Elli-Noora Kamppuri, Meri Tuomainen

Kuvat: Karoliina Haikoski, kuusikauppiat

Metsäylioppilaiden ehdottomasti näkyvin joulun merkki on metsäylioppilaiden kuusikauppa. Koska kuusikauppiat ovat tunnetusti todella kiireisiä joulun alla, eikä heistä näe muuta kuin Some-päivitykset, halusimme esitellä kurssin 108 kauppiat ja heidän arkensa huudon lukijoille. Haastattelun kysymyksiä ja vastauksia on tai ei ole saatettu muokata haastattelun jälkeen. Mutta itse haastatteluun!

Kysymyksiin vastasivat kuusikauppiat:

AJ: Anniina Jokinen
HK: Henri Koivisto
MT: Markus "Makke" Toikka
MK: Matias Karhumaa
JR: Jimi Rajajärvi
SK: Saku Kummunsalo

Jos vielä voisi perua, jättäisittekö Kuusikauppiaan pestin sikseen?

AJ: Vaikka enimmäkseen hajottaa niin tuskin, nyt kun on päästy näin pitkälle niin ei voi enää luovuttaa
HK: Kyllä tämä homma vanhaa kapitalistia lämmittää, kun rahaa virtaa tasaisesti firman tilille. En siis lopettaisi.
MT: En lopettaisi, vastahan tässä on päästy työn makuun.
MK: En, kysy kuukaen päästä uuestaan.
JR: En, tää on iha siistii.
SK: En missään nimessä.

Mikä teitä (Kuusikaupan lisäksi) ärsyttää joulussa eniten?

AJ: Piparkakkutalon rakentaminen siskon kanssa.

MK: Kinkku!!

SK: Jouluillallinen perheen ja sukulaisten kesken.

Meinasitko itse ostaa kilpailijalta, esimerkiksi Tarjoustalolta jouluksen omaan kotiin?

AJ: Äiti (meidän suurin fani) ostaa, omaan kämppään koitan myös saada jonkun kuusen ängettyä.

MK: Ehdottomasti ruukkukuusi vähintään.

Somen mukaan olette jo asentaneet aika liudan kuusia. Kuinka pitkä on pisin asentamanne jouluksi tähän mennessä?

AJ: Vaihtelee 60-120cm välillä? En tiää, oon huono arvioimaan...

HK: Alle 1,5m ja 1m väliltä, toki jotkin yksilöt saattavat olla hieman pidempiäkin. Asiakkaan toiveen mukaan niitä valitsemme.

MT: Vaihtelevasti alle 1,5m.

MK: Viimeksi kun mittasin 145cm.

JR: Sen mittane et mahtuu varmasti pienempäänki opiskelijaluolaan.

SK: Noin 1.5m pitkä, koot vaihtelevat hieman.

Päasette piakkoin luovuttamaan presidenttiparille joulukuusen. Kuinka aiotte tervehtiä tasavallan presidenttiä kuusen luovutuksessa?

AJ: "Huomenta."

HK: "Huomenta!"

MT: "Huomenta!"

MK: "Kahvi maistuis."

JR: "Onko tullu diilejä?"

SK: "Huhhuh"

Entä oletteko jo valinneet, minkä pituisen kuusen aiotte Saulille ja Jennille luovuttaa?

AJ: 90m.

HK: Suurinpiirtein 70m.

JR: Kysy Makelt se tietää.

MT: ...

MK: 209m ;)

SK: "200" metriä.

Siitä tulee varmasti komea puu! Jos mennään sitten hohdosta enemmän arkipäiväisiin kysymyksiin. Mihin aikaan keskimäärin aloitatte toimistopäivänne?

AJ: Alkusyksystä 15-16, nykyään ei oo enää mitään tarkkaa aikaa.

HK: Viimepäivinä 22.00 ja 24.00 välillä.

MK: Vaihtelevasti 16-21.

JR: Sanotaanko näin et toisilla vähän aikasemmin ja toisilla vähän myöhemmin

Ja kuinka monta tuntia töitä teette päivässä?

AJ: Vaikee arvioida, kun asennusten määrä vaa kasvaa ja kasvaa

HK: Nyt parisenkymmentä päivässä, kiireimpänä aikana yli 30.

MK: Nyt 5, ensiviikolla 10, eli tuplaantuu joka viikko, kuukauden päähän en uskalla miettiä.

SK: Keskimäärin päivässä yli 20.

Entä oletteko laskeneet, kuinka monta euroa keskimääräisestä päivästä rapsahtaa tilille?

AJ: Ei mitään hajua, oon myös huono pitämään kirjaa...

HK: Riippuu paljon päivästä, mutta sanotaanko, että viidestä kolmeenkymmeneen.

MK: Tarpeeksi, ehkä?

Eli tuntipalkka ei ainakaan ole mikään kovin hehkeä, harmi. Mites, onko joku teistä oikea toimiston tohelo, joka onnistuu esimerkiksi aina kaatamaan kahvit tilauslomakkeiden päälle?

AJ: Riippuu päivästä, hommasta ja siitä miten paljon vituttaa, mutta yleensä Saku ja Makke.

MT: Saku.

JR: Matias.

Olette tänä vuonna kuulemma kehittäneet uutuudeksi värjättyjä joulukuusia, minkä värinen teistä on paras ja jouluisin?

AJ: Sininen

HK: Mustakuusen violetinsinisenvihreä.

JR: Punanen vaikkakin oon

punavihervärisokee

SK: Sininen.

Kuulostaa vähintäänkin jouluiselta. Olisiko teillä tähän loppuun vielä terveisiä ensi vuoden kuusikauppiaille?

AJ: Älkää tehkö sitä!

HK: Kannattaa lähteä ehdottomasti mukaan!

Ette tule koskaan enää elämässänne myymään neulasia ja ilmaa samaan hintaan!

MT: Hommiin vaan! Töitä tässä riittää.

MK: Kantsii olla hyvissä ajoin liikenteessä.

JR: Älkää laittako hirvi- ja taimijuhlien jälkeiselle päivälle asennuksia. Ei tuu onnistuu kovin mallikkaasti.

SK: Käyttäkää tilaisuus hyödyksi ja tehkää parhaanne.

Entä terveisiä viime vuoden kuusikauppiaille?

AJ: Miksette varottanu miten kamalaa tää on

HK: Missä meidän porakone on!?

JR: Mis meijä porakone?

SK: Viime vuoden asiakkaat ovat myös

laittaneet terveisiä. Ei vaan, kiitos

perehdytyksestä

Kiitokset terveisistä. Jos vielä voitte heittää jonkun joulun hittituotteen, joka myy varmasti?

AJ: En tiiä, Makke ainaki uskottava ja Jimi on niin rutinoitunu että varmaan ne.

MK: Huiput tuotekuvat.

JR: Makke myy eniten.

SK: Todennäköisesti Makke ”ei oo pakko ostaa”

Toikka.

Kiitos haastattelusta, kuulostaa siltä, että on pakko käydä toimistollanne hakemassa oman kuusen koristeeksi tuollainen Makke. Toivottavasti niitä vielä riittää!

JOULUHOROSKOOPPI

Jousimies 23.11. - 21.12.

Joulukuussa sinulla on vihdoinkin aikaa katsoa Stranger Things. Netflix-tilisi ilmainen kokeilujakso on päättynyt, mutta saat jallitettua ystäväsi kirjautumaan sisään omilla tunnuksillaan ja ehdit mättää molemmat kaudet ennen kuin hän vaihtaa salasanan. Kauhutarinan yleisestä atmosfääristä huolimatta tunnelma on lämpeä ja arvostat rakkaidesi läsnäoloa enemmän kuin koskaan.

Kauris 22.12. - 19.1.

Koska meillä on joulu / juhla armas lapsien / eikä rasita koulu / syyt' on olla iloinen! Sait kaiken aikomasi valmiiksi, Kauris. Hyvää työtä. Koko syksyn ponnistelujen jälkeen voit nyt ansaitusti vetää henkeä ja viettää opintoasioista vapaat 30 vuorokautta noppien hiljaa sadellessa rekisteriin.

Vesimies 20.1. - 19.2.

Kiskaisit pikkujouluissa huiviisi pullon, jossa luulit olevan vanhentunutta valkoviiniä. Et ehkä huomannut, mutta kyseisessä pullossa oli etikkaa ja outo olosi johtuu siitä. Parasta aloittaa lomakausi detoxilla.

Kalat 20.2. - 20.3.

Kaikkea syleilevä vilpittömyys, ystävällisyyden ja rauhan värittävä jouluviikko ja yhteys, jota tunnet ympärilläsi oleviin ihmisiin kantavat sinut pitkälle ensi kevääseen.

Oinas 21.3. - 19.4.

Oletko muistanut hakea töitä, Oinas? Oletko päivittänyt CV:si ja lisännyt LinkedIniin samat asiat? Muistuttaako työhakemuksesi layout enemmän kassakuittia vai Windows 95:n käynnistysvalikko? Joululoma taitaa olla sopiva aika tehdä jotain asialle, Oinas.

Härkä 20.4. - 20.5.

Taas on aika joulumielen, ja mikä nostattaisi sitä kauniimmin kuin vanhempien luona vierailu ja heidän ylellisten suihkutilojensa autuas hyödyntäminen? Forstilan asukkaana Härkä joutuu peseytymään kylpyhuoneen ulkopuolella seisten, ja työntämään suihkuun sen ruumiinosan, joka kulloinkin on pesuvuorossa. Tartu siis tilaisuuteen ja vietä rentouttava ja hyvä loma kaukana Munkki-vuoren opiskelijaidyllistä, Härkä!

Kaksoset 21.5. - 22.7.

Kylmä voisko nyt olla kellä / talven säästä kun tuoksahtaa / lämmin leuto ja henkäys hellä / rinnan jäitä mi liuottaa? Alpo Noponen tiesi mistä puhui joululauluja sanoittaessaan. Leuto sää seuraa sinua joulunviettoon, ja juhlit aattoa lähes juhannusmaisissa puitteissa.

Rapu 23.7. - 22.8.

Pakkasyö on ja leiskuen / Pohja loimuja viskoo. / Kansa kartanon hiljaisen / yösydän-untaan kiskoo. / Ääneti kuu käy kulkuaan / puissa lunta on valkeana / kattojen päällä on lunta / tonttu ei vaan saa unta. Unettomuuteen auttaa kunnan venytteleminen ennen nukkumaanmenoa. Chillaa kunnolla, Rapu!

Leijona 23.7. - 22.8.

Osallistu akateemisen kyykän maailmanmestaruuskisoihin ensi vuoden helmikuussa, Leijona. Kisat järjestetään Tampereen Hervannassa, ja vaikka et pääsisikään kisaamaan, bileet ovat mitä majesteetillisimmat. Et pety.

Neitsyt 23.8. - 22.9.

Charles Darwin olisi ihmeissään jos tietäisi, mistä kaikista olet tänäkin vuonna selvinnyt. Damn, pidä toi asenne!

Vaaka 23.9. - 23.10.

Oletko aina tuntenut tietynlaista viehtymystä Douglas Adamsin kirjoihin, mutta jokin kirjojen verbaliikassa tökki etkä täysin pysty määrittelemään, mikä? Vika on itse asiassa suomennoksissa, ja kirjojen lukeminen englanniksi avaa kokonaan uuden ja kaoottisen maailman mitä uskomattomimpiin kielellisiin seikkailuihin. Nappaa lomalla Long dark tea time of the Soul käsiisi ja anna historian kirjoittaa itsensä uudelleen.

Skorpioni 24.10. - 22.11.

Yö kääntyy aamun kajoon / puut peittää harso jään / kuiske hiljainen metsäin / häivähdyksen kai kuulen. Onnistut viettämään joulusi huurteen ja kristallisten lumikiteiden koristamassa maisemassa. Pakkasjakson jatkuessa vuodenvaihteeseen asti kirpeä keli ja luonnon ihmeellinen kauneus voimaannuttaa sinut ja antaa energiaa alkavaan vuoteen.

Kysy Antero Vipuselta

Me ratkaisemme koko ongelman. Me vastaamme koko kysymykseen. Kirjoita meille tänään niin saat kokonaisen ratkaisun ongelmaasi. (Erikoisala kadonneet megafonit ja sotkuinen kerts). Tai siis Antero ratkaisee, vastaa ja antaa ratkaisun ongelmaasi.

Valmistuuko Osmo ennen Länsimetroa?

Länsimetro on osa kulttuurikirjailija George R. R. Martinin fantasiaeurooppalaista infrastuktuuria. Fiktiivisen konstruktion valmistuminen ja olemassaolo ylipäätään on lähtökohtaisesti vähemmän todellinen tapahtuma, kuin mahdollisuusjatkumon jossakin päässä ehdottomasti toteutuva Osmon valmistuminen. Todellisuuden tällä tasolla Osmo siis valmistuu aina ennen Länsimetroa, sillä ”Länsimetro” ei ole oikea eikä todellinen entiteetti.

Onko kertsin mikro ready when you are?

Huhut kertsin mikron kuolemasta ovat suuresti liioiteltuja. Kertsin mikro on aina valmis säteilemään tunteettomia aallonpituuksiaan einesateriaasi ja karistamaan valmistuneiden sukupolvien pizzamausteet suoraan roiskeläppääsi.

Onko jotain mitä olet aina halunnut tietää?

Oon pitkään miettinyt sitä että mikä olisi paras tapa laskea parametrit darraindeksiin jota parhaillaan kehittelen. Lyhyesti kyseessä on siis menetelmä, jossa krapulan intensiivisyys määritetään sen perusteella, kuinka pitkä aika kuluu kuulokkeiden korvaan laittamisesta siihen hetkeen, että huomaa työntäneensä piuhan liitinpäähän korvaansa kuulokepampulan sijaan. Tutkimukseen vaadittavat datasetit ovat jo olemassa ja seuraava askel olisi parametrien estimoiminen. Haluatko osallistua datan analysointiin?

HT 2016 -kattila on nyt pesty, miksei muotokuva ole suoristunut itsestään? T. Seppo

On se suorassa. Sitä pitää vain katsoa lauantaityönä kertsillä kello kolme.

Syökö jänikset oikeasti porkkanoita? T. MEM-opiskelija

Eivät. Jänis-porkkana –sepite on samalla tavalla meille syötettävää fiktiota kuin se, että yksityisautoilu on syy ilmastonmuutokseen ja että vähentämällä sitä voisimme ehkäistä ympäristö tilan huononemista. Kyse ei ole siitä, etteikö yksityisautoilun poistaminen poistaisi osaa ympäristöongelmasta! Meille valehdellaan siinä, että yksittäistä kuluttajaa syyllistetään päätöksestä autoilla, kun kaupungeista ja taajamista luodaan suunnitelmallisesti sellaisia ettei niissä ei pärjää ilman autoa. Sama pätee kaikkiin hyödykkeisiin, joiden kuluttamisesta syyllistetään yksityishenkilöä. Ajatusmallin tavoite ei suinkaan ole luoda kestävämpää kuluttamisen kulttuuria vetoamalla kuluttajien arvoihin ja omaantuntoon, koska tällöin kestävämmän vaihtoehdon tulisi olla saatavilla tasapuolisesti kaikille rahallisista ja sijainnillisista lähtökohdista riippumatta. Kuluttajaa syyllistämällä luodaan tilanne, jossa yksityishenkilö keskittyy omiin valintoihinsa ja potemaan huonoa omaantuntoa huonoista kulutusvalinnoistaan. Yksityishenkilö ajattelee olevansa itse syyppä ympäristön kestävämpään tilanteeseen, sillä kestävämpiä vaihtoehtoja olisi tarjolla vaikka hän ei niitä hyödynnä. Tällöin huomio kääntyy pois siitä seikasta, että yhteiskunta rakennetaan tietoisesti sellaiseksi, ettei kestävämpiä vaihtoehtoja ole järkevää käyttää. Ostoskeskukset rakennetaan yhä kauemmas asutuskeskuksista, taajamien pienet elintarvikeliikkeet muuttuvat yhä kalliimmiksi ja ainoa järkevä paikka esimerkiksi peruselintarvikkeiden ostamiseen on tavoitettavissa vain autolla, ja samalla kuluttajaa voidaan häikäilemättä rahastaa eettisempien tuotteiden valitsemisesta. Kysykää seuraavaksi diesel- ja sähköautoista

Miksei Helsingissä ole yleisiä, poikkitieteellisiä haalaribileitä? Esimerkiksi Tampereella on vuorokuukausin yleisiä haalaribileitä nimellä ”Kolmiot” ja ”Haalaribileet”. Eivätkö helsinkiläiset vain kaipaavat tutustumista muiden alojen opiskelijoihin?

Helsingin opiskelijapiireissä on todellakin vahvaa nurkkakuntaisuutta joka ei oikeastaan selity millään todellisella tekijällä. Yhteissitsit ym. harvoin ottaa tuulta alleen ja silloinkin itse tapahtuma on nihkeä suuremmalla todennäköisyydellä kuin tiedekunnan sisäisillä sitseillä. Voisiko ratkaisu olla kaksitiedekuntaisten sitsien sijaan tosiaan ehdottamasi monitiedekuntainen tapahtuma, joka ei välttämättä olisi juuri sitsit? Ottakaahan ideasta koppia, te

lukijakunnasta jolla on vaikutusvaltaa tahoilla jotka kykenisivät lanseeraamaan vastaavankaltaisen tapahtuman!

Kuka soitti Silvicalla musiikkia VAMin kokouksen jälkeen niin kovaa, että klubi meni käyttökieltoon?

Historian hämyyn on hukunut tieto tekijän henkilöllisyydestä. Meille jäävät vain tahmaiset muistot klubilla vietetyistä illoista, sekä kalman kämmenen hellästi silittämät suunnitelmat tulevasta klubipalaverista. Senkin tunarit.

Forstin joulupalsta

Koska jouluna ei ole luentoja, eikä mitään muutakaan tekemistä, päätimme ilahduttaa forstien tylsiä lomapäiviä jouluisella ristikolla!

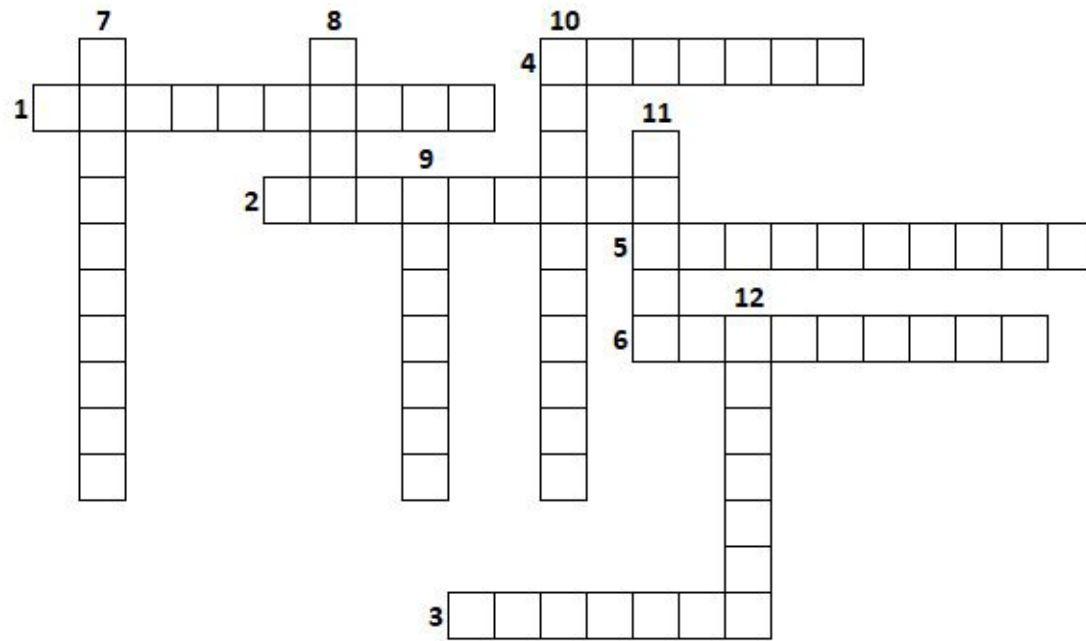
Täydennä siis ristikko jouluisilla kasvien (suomalaisilla) nimillä ja kasvisanastolla. Oikeat vastaukset kannattaa tiputtaa yhteystietoineen Vipusen postilaatikkoon, ties vaikka niiden kesken arvottaisiin jokin palkintokin!

Vaakaan

1. Kukka on valesukku
2. Tuoksuva parsia
3. Calluna vulgaris
4. Tämän alla pusuvaara
5. Trendikäs (joulu)kasvi ruukussa
6. Jaloritarinkukka

Pystyyn

7. Vanhalta nimeltään musta pärskäjuuri
8. Katajan marja on tosiasiaa ____
9. ____ kuusi on havupuu, jolla on kapea latva ja pylväsmäinen ulkomuoto
10. Picea mariana
11. Amerikassa suosittu joulupuu
12. Suopursun sukulainen

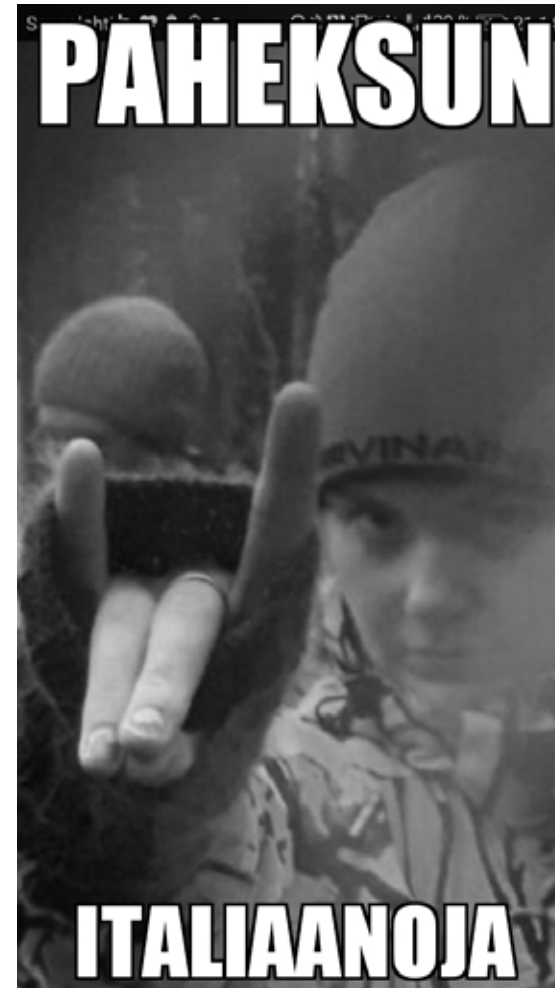
Pystyivi: HARRI WASSANDER

Viime numerossa julkaistun ristikon oikeat vastaukset:
 1. gitgensohni, 2. fallax, 3. rubellum, 4. riparium, 5. warnstorfi, 6. wulhanum, 7. majus,
 8. squarrosum, 9. papilliosum, 10. angustifolium, 11. cuspidatum, 12. magellanicum, 13. teres

Etsi viisi (suurinta) eroavaisuutta tästä iloisesta kuvasta kahdesta forstista ja Dudesta!

TIEDOTTAJA TIEDOTTAÄ

Heipähei!

Vuosi lähestyy loppuaan ja sitä mukaan meikäläisen tiedottajan pesti. MYOn vaalikokous järjestetään 7.12. kertsillä, ja kyseisenä päivänä ainejärjestömme saa uuden hallituksen. Suosittelen vahvasti tähän toimintaan mukaan lähtemistä.

Pikkujoulukausi on alkamassa, ja metsäläisille on tarjolla useammatkin sellaiset! Lisäksi loppuvuodelle on vielä tiedossa mm. Metsätieteiden laitoksen ja Metsäylioppilaat ry:n järjestämä Suomi 100-juhla, sekä Metsä- ja puuteknologiakerhon syysseksku. Kaikkea kivaa siis luvassa, joten ei muuta kuin aktiivista osallistumista näihin tapahtumiin!

Tulevia tapahtumia:

- 28.-29.11.** MPTK:n ekskursio
- 30.11.** MyForin syyskokous ja pikkujoulut
- 5.11.** Metsätieteiden laitoksen Suomi 100-juhla
- 7.11.** Metsäylioppilaat ry:n vaalikokous
- 11.12.** Uniforstin pikkujoulut ja syyskokous
- 11.12.** MMYL ry:n syksyn liittokokous
- 12.12.** Viikki goes 69: Metsäylioppilaiden Retropikkujoulut

**Kivaa joulun odotusta toivottelee,
tiedottajanne Venla**